

2. Йоще не слѣтѣлъ сичкыя снѣгъ, и тукъ-тамъ наченва да са подава, до старата пожълтѣла трѣва, нова, ясно-зелена трѣвица. На нивята дѣто орачитѣ йоще отъ есенъ сѣ засѣjali ечумикъ или жито, издигага и са зеленѣе *зимницата*, сѣщо зелено кадифе. Наедно съ трѣвата са показватъ и първытѣ цвѣтове. Бѣлото кокиче са разцвѣтѣва въ градинытѣ, синія синчець са подава въ лѣсоветѣ изъ подѣ ланската шума. Поевяваса и жълтыя минзохаръ сѣщо *по се поле свѣщи горятъ*. Дрѣвата и тѣ са събуждатъ отъ зимныя си снѣгъ и, стоплены отъ слънчецето напълнятъса съ сокове. Ако да са продупче въ туй време кората на брѣста или на клена, то изъ подѣ нея ще протече сладкъ и добромиризливъ сокъ.

Пъпчицытѣ на листоветѣ дървото гы е приготило йоще прѣзъ есенъта. Цѣла зима тѣ сѣ стоели сѣ въ едно положеніе и едвамъ сѣ личели; а сега тѣ захващатъ скоро да са наливатъ, да растѣтъ, да свалятъ ужълтната си шушлубка и да са разгѣватъ на зелены шумкы. На вѣрбата са показватъ пухкавы цвѣтове или перушинкы. Вы вѣрно сте гы съгледвали на вѣрбовыти прѣчки по Вѣрбница. (Кога са празднува Вѣрбница?). Сетиѣ са показва че едвамъ личатъ ленкавытѣ и миризливы шумчицы на брѣста. Минаватъса йоще десетина дни — и кѣдрявыя ясно-зеленъ брѣстъ стои нажитенъ като на празникъ: весель миризливъ. Слѣдъ него бѣрзатъ да са развѣжтъ бука, липата, елхата и дѣба. Перястытѣ листове на клена не са много маятъ. Шубѣркы и дрѣвя едно прѣзъ друго са надварятъ да са примѣнятъ и нажитятъ за празника на пролѣтъта. Испърво зеленината на дървята са гледа водна, защото шумчицытѣ сѣ йоще дребны, че и прѣзъ яснозелената трѣва тукъ-